

Опришко О.С., бакалавр
Київський національний
університет технологій та дизайну
Радіонова Н.Й., д.е.н., доц.
Київський національний
університет технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Історія розвитку аудиторської діяльності в Україні налічує майже два десятиліття. Весь цей час вітчизняний аудит завжди йшов попереду обліку. Так національні нормативи аудиту були розроблені і прийняті Аудиторською палатою на два роки раніше стандартів обліку. Вони діяли до 2004 року, після чого в Україні аудит став орієнтуватися на Міжнародні стандарти аудиту (МСА), які АПУ прийняла в якості національних стандартів аудиту.

Однак застосування МСА на практиці пов'язано із рядом проблем. А саме, проблема перекладу основних термінів стандартів, які не завжди відповідають реаліям вітчизняної практики. Серйозною проблемою беззаперечно є відсутність визначеної МСА чіткої методики перевірки чи виконання інших аудиторських послуг. Виконання аудиторської перевірки - це фактично застосування на практиці всіх знань, якими оволодіває аудитор, вивчивши норми, в першу чергу, Міжнародних стандартів аудиту та етики, а також всіх нормативно-правових документів, якими слід керуватися при здійсненні будь-якої господарської діяльності, в т.ч. аудиторської діяльності,[1,с.405].

Завданнями аудиту основних засобів є: 1) контроль за дотриманням чинного законодавства щодо операцій з основними засобами; 2) перевірка правильності документального оформлення операцій, пов'язаних з рухом основних засобів; 3) перевірка правильності визнання, класифікації та оцінки необоротних активів; 4) перевірка фактичної наявності і стану основних засобів; 5) перевірка правильності нарахування амортизації; 6) виявлення фактів неефективного використання основних засобів, реалізації їх за заниженою ціною, заниження оцінки, необґрунтованого списання,[2,с.84]. Методику аудиту основних засобів можна представити як послідовність певних процедур, а саме:

1) дослідження облікової політики підприємства, зокрема щодо основних положень організації обліку основних засобів (визнання, класифікація, оцінка, переоцінка, методи нарахування амортизації тощо);

2) встановлення забезпеченості бухгалтерії підприємства діючими нормативними документами, що регламентують облік основних засобів; типовими первинними документами з обліку основних засобів, регістрами синтетичного і аналітичного обліку, що застосовуються за даною формою обліку. Ця інформація дозволить аудитору скласти загальне уявлення про організацію обліку основних засобів на підприємстві та визначити питання, що вимагають особливої уваги;

3) ознайомлення з даними останньої інвентаризації основних засобів, її результатами та своєчасністю;

Використання Міжнародних стандартів аудиту в аудиторській практиці в нашій країні супроводжується рядом проблем. Однією з яких є відсутність визначеної МСА чіткої методики перевірки чи виконання інших аудиторських послуг. Враховуючи зазначене вище, у статті була зроблена спроба означити методичні підходи до аудиту будь-якої ділянки. Перш за все, необхідно сформулювати мету проведення аудиту і визначити основні завдання, що стоять перед аудитором при проведенні аудиту даної ділянки. З урахуванням цього важливо виділити окремі об'єкти аудиту в межах визначеного завдання. Будь-яка аудиторська перевірка, а в особливості завдання з надання впевненості повинні мати відповідні критерії. Для отримання аудиторських доказів необхідно володіти достатньою і відповідною інформацією, тому треба чітко позначити джерела отримання цієї інформації. Після чого визначити ті твердження керівництва, які є предметом перевірки.

Література

1. Радіонова Н.Й. Управління витратами промислового підприємства в ринкових умовах: теорія, методологія, практика. К. : КНУТД, 2019. 405 с.

2. Радіонова Н.Й., Окончук А.Р. Значення бухгалтерських компетенцій для реалізації управлінських функцій на підприємстві. Міжнародна науково-практична конференція «Проблеми інтеграції освіти, науки та бізнесу в умовах глобалізації» 10 листопада 2020 року м. Київ : КНУТД, 2020. С. 84-85.